

onis eius vires, largis suauioribusq; potationibus opprimeret, quod
vbi factus putauerant, in lecto strato molliter eum collocabant morq;
phiani scortū nobile iacibile introduxerūt, et solus cū sola relinquit. *Quidam*
ratio fedissime libidinis nobile propugnaculum. tunc quid tua possit *hillo*
virtus explicasti percipite adolescentes audite iuuenes aures adhibete
viri, et senes rationis expertesq; vir multo vino madidus, in mollibus
plumis cū meretrice iacet, remotis oib; arbitris carnis incendia stimu-
lant, sed quia cognoscebat nihil peius nihil turpius, et nihil quod ab
immortali deo grauius puniatur, nequaq; flectitur, instar scopuli qui
ter fluctus natura fundatur, et vndarum frequentium collisione vapu-
lat, nec mouetur, inconcussus mansit et immobilis. *Adrianus* mire vir
tutis hominem narrasti, qui ea constantia mihi fuisse videtur, que etiā
in martyre posset admirari. *Sigo* potest etiam, Periclis exemplum p-
dictis adiungi. Qui Sophocle collegē suo poete, Tragico ingenij pu-
eri pretereuntis formam laudanti, increpans dixit, hominis manus
non solum a pecunijs lucro sed etiā a libidinoso oculos aspectu conti-
nentes esse debere. Quid tibi Spurinam commemorem, qui non solū
sensus continuit sed etiam ne forma sua posset alicui sensus impruden-
ter gubernanti nocere prouidit. Dum enim intelligeret eximium deco--
rem suum, tanq; libidinis irritamentum multis ob esse, corepro cultro
nares labia, supercilia, mentum genasq; recidit, qui quia paganus et ge-
tilis erat, maiore admiratione prosequendus est. *Studeamus* igitur
forti inuictosq; animi robore, sensus nostros sic continere vt per eos nil
nisi quod nobis immortalis vite spem repromittat exerceamus. *Veni-*
endum nunc est ad premij futuri considerationem.

De premij futuri consideratione

Quidem fili Adriane libidinis continentia non parum la-
boris et sudoris pre se ferre videtur, presertim in adolescente
quam rem animaduertens ille rerum conditor immortalis
teus, magnitudinem laboris copiosa mercede pensauit. Sed quo gra-
uior est labor tanto maius est premium. Fortior: *unilite* et qui periculos-
siora in belli seruire pertulerit: precipuo quōdam preter ceteros coro-
ne premio donari cōsuevit. *Tanta* sunt premia que virginitati debent,
vt si pro eis acquirendis quisq; nostris sub Aetne specu ardentissimo Ne-
storis annos et eratem, Sibille duplicatā virisset, nodū tātillā prem-
meruisset. Quonaz p̄cio, sedes immortalis, ois experta meroris et tristitie
oī plēa iucūditate, oī puata caligine, oī referta lumie cōpraari posset, in
q̄ tā fact? immortalis fabricatorē mūdi hui? q̄ qdā mirabili prouidentia

gubernatur posses assidue cōtemplari. Sed foret satius nihil q̄ pauca
 de celestibus loqui quorum minimā portiunculā Paulus agnoscēs vo
 ciferabat. Quis seperabit nos a charitate dei: gladius an fames: an om
 nia que possunt excogitari tormenta: O Paule: quid si perfecte inter
 gregē ea cognouisses: p quib⁹ crucē Petr⁹. Uolēraz pellis retractiōz
 Bartholomeus: lapidū seuissimos ictus. Stephanus ⁊ alij innume
 rabiles p̄p̄si sūt: portaturi etiā p patria celesti maiora ⁊ grauiora si po
 tuissent. Tanta sunt igitur virginitatis premia futura. q̄ta ex predi
 ctis comprehendere potuisti: sed quid inquam comprehendere potuisti
 quā nostra cognitio tāti non sit vt ad contemplandum minimuz. quid
 illorum se possit erigere. Audi queso quanta sint ea que nec ipsi qui
 viderūt exprimere possunt. Aurelius Augustinus in se totus cōtraci⁹
 forte semel cogitabat que nam essent celestia gaudia. vt possit mandare
 lris: ⁊ protesse vēture posteritati: ⁊ dū arcti⁹ mētis nervos collegisset
 in vnum. Ecce repente fugatis tenebris (erat enim tunc medie noctis
 conticinium) mirabile lumen emicuit: mirantiq; Augustino ⁊ querē
 ti quis nam esset: se Hieronimum esse respondit: qui paulo ante corporis
 nis ergastulo solutus: ad patriam migrauerat: ⁊ hec verba adiēcit ante
 Augustie totum pelagus paruo vasculo p̄duces ante orbem terrarum
 pugillo comprehendēs qua possis celestium gaudiorum minimuz quid
 inuestigare nisi vt ego nunc: sic ⁊ tu olim periculum feceris: ⁊ mor ex
 oculis euauit Et vt etiam de paganis mentionem faciam: nōne q̄pli
 mi eorum. vt immortales fierent: sponte sibi manus intulerunt. Nō
 ne zeno Cleantes Chrysippus ⁊ Cato se proprijs manibus necauerūt
 vt in celum migrarent. Preterea nonne Empedicles in ardentissis
 mum eterne specum in tempesta nocte proiecit. vt citius transiret ad su
 peros quia si tanta erat in illis beate vite cupiditas: vt nec vite sue par
 cerent: quanto magis nos ipsi vt eam assequamur breues quasdam dele
 ctationes effugiamus: ⁊ corpora nostra studijs asperioribus consuefaci
 emus: vt possumus omne certamen sustinere viriliter.

De diuino auxilio



Is habitis: poterimus integram seruare integritatem: si
 tantum res x̄p̄a superaddita fuerit: hoc est diuinum auxilium: neq; enim quicq; nisi deo propicio recte fieri potest. qd
 ipse dum adhuc in terris vitam ageret testatus est his verbis. Sine
 me nihil finire potestis Quoniam rerum deo tribuendus est honor: sed
 hoc auxilium facillime consequetur: qui cetera que predixi firmo propo

Dei uero nocte
 dat styl med

pugillo pugit

enim ut
 p̄p̄m

ad
 r̄de r̄d̄y

q̄d
 p̄p̄m